

ПОДРУЖЖЯ П'ЕТРО ТА ЖАННИ БЕРЕТИ МОЛЛА

СИЛА, ЯКА НАРОДЖУЄТЬСЯ З ЛЮБОВІ

Жана Берета Молла народилася 4 жовтня 1922 року в Мадженті поблизу Мілану (Італія) в багатодітній сім'ї Альберто Берета і Марії Де Мікелі, була їхньою десятою дитиною з тринадцяти. Мати чотирьох дітей, педіатр за фахом, свята Католицької Церкви.

П'етро Молла, народився 1912 року у Мезеро неподалік Мілану (Італія). Здобув освіту у ділянці механічної інженерії. Довгі роки працював директором великої міланської компанії. Чоловік Жанни, святої Католицької Церкви.

Історія подружнього життя цієї пари є особливою, хоча б з огляду на те, що всього лиш за 7 років спільного подружнього життя вони змогли пережили таку глибину подружньої любові, яка, напевне, могла втамувати спрагу не одного подружжя... Найкращим аргументом, який засвідчує особливу якість їхнього подружнього життя є канонізація Жанни. Звичайно, що її святість витворювалась впродовж усіх етапів її життя, однак подружній стан став для неї місцем особливого духовного зростання, а, можливо, навіть і осягненням вершини своєї святості.

Міцний фундамент здорового духовного життя Жанни був закладений ще у її батьківському домі. Марія і Альберто, батьки Жанни, були простими робітниками, які повсякчас показували своїм дітям приклад жертвовного та глибоко побожного життя.

Особливість духовного життя Берети проявлялась також і у її юнацькому віці. Ще тоді вона мала велике бажання стати місіонеркою у Бразилії. Однак, Боже проведіння залишило її в Італії здійснювати місію лікаря педіатра. Серед її записів під назвою «Краса нашої місії», знаходимо такі слова: *«ми торкаємось Христа через тіла наших хворих...»*.

Своєрідною рисою святості цієї жінки була радість. У своїх записах під заголовком «Гімн усмішці», вона описує немовби кредо свого життя: *«Усміхатися Богові, від якого походять усі дари... Усміхатися усім, кого Господь пошле впродовж усього дня»*. В іншому місці вона продовжує: *«Світ шукає радості, але не знайде її далеко від Бога. Ми розуміємо, що радість походить від Христа. Лише з Христом у серці ми можемо нести радість. Він буде силою, що нам допоможе»*.

24 вересня 1955 року став особливим днем в житті Жанни. Вона вийшла заміж за П'єтро Молла і з цього моменту в житті нововінчаних розпочинається новий етап духовного зросту та пізнання життєвої радості і щастя, в яких не забракло також і серйозних випробувань. Зміст подружньої любові цієї пари найкраще передається через листування, яке, у зв'язку із частими робочими поїздками П'єтро, посідало особливе місце у їхньому житті.

Отож, погляньмо на окремі уривки цих, без перебільшення, безцінних листів, які можуть служити щоденником подружньої любові.

В часі приготування до весілля...

Жанна

09. 04. 1954р. *«Дорогий П'єтро, ти знаєш, що моїм бажанням є бачити і знати тебе щасливим. Скажи мені, якою я маю бути і що я маю робити, щоб допомогти тобі бути таким. Я маю велику надію на Бога і впевнена, що Господь допоможе мені бути гідною дружиною. Мені подобається роздумувати над уривком Святого Письма, який читається на Літургії на свято св. Анни «Жінку сильну, хто її знайде? Серце її чоловіка може надіятись на неї. Нічого крім добра вона йому не зробить і ніколи не завдасть йому шкоди». П'єтро, я б мала бути для тебе жінкою сильною з Євангелія. Однак я чуюся слабкою...»*

23.03.1954р. *«О 8.30 я була на Службі Божій. Віриш, я ніколи так не смакувала Літургію та Святе Причастя як цього дня? Красива та прибрана церковця була абсолютно пустою. Навіть прислужників не було біля священика. Тож Христос був увесь для мене і тебе, П'єтро, оскільки там де є я, там також перебуваєш і ти».*

13.09. 1954р. *«З допомогою та благословенням Божим, зможемо зробити все, щоб наша нова сім'я могла б бути маленькою світлицею, де Христос царюватиме над усіма нашими почуттями, бажаннями та вчинками. Дорогий Петро, залишаються лічені дні і я почувуюся дуже схвильована від усвідомлення щодо прийняття Таїнства Любові. Станемо співпрацівниками Божими у народженні нового життя, можемо дати Йому дітей, які Його любитимуть та прославлятимуть»*

П'єтро

10.09.1955р. *«Завтра ми побачимося і побудемо разом після довгої розлуки. Навіть, якщо я не обіцяв тобі в Мілані писати кожного дня (я б робив це в кожному разі), тому що я не можу протистояти бажанню та потребі укріплювати, як мінімум кожного дня, цю розмову з тобою, тиху і через це ще більш зігрітою почуттями. Ще одна субота і тоді ти станеш моєю дружиною.*

Жанно, я б хотів бути чоловіком, про якого ти мріяла у твоїх найкращих мріях, якого ти бажала у твоїх найрадісніших та найсвятіших бажаннях, чоловіком гідним твоїх чеснот, твоєї доброти та твоїх величезних почуттів».

Після одруження.

Жанна

14.12.1955р. *«Мій П'єтро, я є дуже щаслива, тому що я тебе дуже люблю і ти мене також так любиш. Я зроблю все, щоб ти завжди знаходив у мені добру, розуміючу та завжди усміхнену дружину».*

11.04.1956р. *«Мій дорогий П'єтро, пройшов один рік від наших заручин. Рік особливих радостей, великої любові, глибокого порозуміння. Найкраще побажання, яке хотіла б зробити тобі є наступне: ще багато таких років як і цей, щоб Господь благословив та зберіг назавжди нашу велику любов».*

08.06.1959р. *«Дорогий П'єтро, не знаю як дякувати Тобі за твої неперевершені та чуттєві листи, які, маючи добру волю, кожного дня надсилав мені. Листи та висловлювання, які віддзеркалюють твою добру та солодку душу, твоє велике серце, твою віру та твій дух молитви.*

Дякую! Від щирого серця дякую! В очікуванні можливості обняти тебе, цілую з великою любов'ю».

П'єтро

13.12.1955р. *«Це перший лист твого чоловіка з дня нашого одруження. Не пройшло ще й одного дня від твоєї сповненої любові звістки, а мені вже здається, що пройшло багато часу, надто багато часу нашої розлуки. Ще не пройшло і три місяці, як ми одружилися, і як день за днем зросла наша певність, почуття та солодка радість від нашого поєднання».*

В останній період життя Жанни.

П'єтро

12.08.1962р. *«Кілька днів, перед родами, спокійним голосом з глибоким поглядом, який я ніколи не забуду, ти мені сказала: «Якщо прийдеться вибирати між мною та дитиною, жодного сумніву - виберіть, і я наполягаю на цьому, дитячко, рятуйте його». Я бачив, навіть, якщо ти зробила все, щоб це приховати, - твоє страждання як матері і як дружини через цю дилему. Скільки мало б коштувати таке рішення для тебе, яка так любить наших дітей, чоловіка і життя загалом! Також і я страждав з Тобою?»*

З початком четвертої вагітності у Жанни виявили пухлину на родових органах. Відтак постало питання: або хіміотерапія і великий ризик втрати дитини, або ж

відсутність такої терапії і великий ризик втрати життя самої мами. Жанна обирає останнє. 21 квітня 1962 року Жанна народжує дівчинку Емануела і через кілька днів помирає.

Після смерті Жанни, один журналіст запитав П'єтро: *«Як Ви не втратили віру у Боже проведіння? Як Ви не допустилися краху?»*

«Коли Жанна померла, я відчув страшний тягар краху і я молився багато, щоб не втратити віри, особливо, віру у слова Ісуса, якими Він запевняє про нове безкінечне життя. Я рівно ж молився багато, щоб мати ту саму певність св. Августина, що наші рідні, які випереджують нас у «Символі віри», не є відсутніми чи далекими, але вони близько, вони люблять нас та є нашими заступниками із неба

Особливість цього запевнення, четверо дітей (найстарший не мав ще і шести років), які очікували від мене усього, думка про героїзм Жанни, свідомість, що я зраджу пам'ять про Жанну, якщо втрачу надію на Боже проведіння, мене уберегли від краху»

12.08.1962р. *«У цих роках я завжди пам'ятав про лист та послання, які Жанна приготувала до дня нашого весілля: «завданням нашого життя, а головно життя у подружжі є стати святими...». Так я є певним, що Жанна свята».*

24 квітня 1994 року на площі Св. Петра Жанну було піднесено до лику блаженних. А опісля десяти років, 16 травня 2004 року, папа Івана Павло II проголосив її святою. Це був унікальний випадок в історії Католицької Церкви, коли чоловік брав участь в урочистостях з нагоди канонізації власної дружини.

П'єтро Молла помер 3 квітня 2010 року у віці 98 років та похований біля своєї святої дружини у Мезеро (Італія).

Культ почитання св. Жанни у Католицькій Церкві розвивається. Продовжуються свідчення отриманих ласк, особливо у випадках важких сімейних ситуацій.